

Z NEBRASKY

Od našich přátel

DORCHESTER, Nebr., 14. února 1915. — Čtená redakce "Pokroku"! Odpusťte, že se vstírám mezi naše dopisovatele, aťž bych odbíral tento pěkný list, neboť ho odobřím mým zaměstnavateli, u něhož pracuji, tak že jej vzly předčítáme vešker společně. Jest zima a není tudíž něčeho tak zvláštního na práci, proč se bavíme a sedáme u teplejších kamen. Při vši zábavě, kterou se bavíme, přichází nám na mysl naše drabá česká opuštěná vlast a naši milí, kteří a ni úpí v bídě k vůli několika těm monarchům. Srdce se nám svírá kolem při těchto myšlenkách a oči zakalí se slzami, když večer předčítáme zprávy válečné. Věk ne můžeme jinak, než přispětí tou malou hřívnou a řídit se dle slov Havlíčkových a se všim úsilím je plynit. Svoboda není se vykřičet, vyplatit, anebo vylamentovat, jen s rukou pilně práce můžeš do síci svobody a rovnosti. Mám i já svého bratra v té ukrutné vřavě (ať mu toho nebylo zapotřebí, kdyby byl jen uposlechl rady mé, když byl ještě čas), o kterém jsem již po delší dobu neobdržel žádné zprávy. Snad jest již mrtev, aneb v některém zajetí; rodiče poslední obdrželi zprávu od něho z Halle. Stále vidím v duchu obraz své ubohé matinky, jak asi spíná svoje upracované ruce a roní dráhlé své slzy nad ztrátou svého sy-

na od práce přiláká namáhavě sehnat. Oženil se tedy s dívkou z chudou, která byla služebná u staršího bratra. Rodiče nebránil mu v tom, neboť se přesvědčili, že jest to pracovně a hodně děvče a dali jim tedy požehnání a nupovení do budoucnosti. Bylo jim odporučeno osmdesát akřů pozemku, který sousedil s polem staršího bratra. Ze však na udělení mu pozemku nebylo stavení k obývání, poskytl mu tedy rodiče obývací svoje, k čemuž mu ještě propůjčili k obdělávání svůj ještě vydláti, aby nepřipadli někomu na obtíž svým synům, neboť věděli, že z toho povstávají nejšpíše nesváry mezi manžely. Žili tudíž novomanželé se svými rodiči celý rok a byli nad míru šťastni, též se z dobroty svých rodičů i staršího bratra a nikdy také nebylo slyšet stezku z jejich úst. Věk nemělo štěstí jejich dlouho trvat; dalo se jim sice dobře, ale oni chtěli se mít snad ještě lépe. I prodal mladší syn svůj zděděný podíl a koupil v sousedství větší farmu, do které se hned nastěhoval a zařídil si svoji novou rezidenci. Když stěhoval svoje věci, které mu vlastně právem ještě ani nenáležely, ale on či mladá hospodyně si je přivlastňovali. A stará matinka také proti tomu něčeho nemamitala, vždyť to byl její syn. Když ale pak syn sáhl na maje-

bu a šla domů. Tu však se všichni u stolu sedící na něho obořili a zkrátka a dobře řekli, že soud to rozhodne. K nim pak že si zakaují dalších jeho návtěv. Ubohý ten člověk nebyl na takové věci připraven, takže se navracel z návštěvy svého bratra sklíčen a smuten. Nezářel však naděje a stále ještě doufal, že jeho manželka s dětkami se opětně vrátí, až boure pomine, však nepřicházela. Tu si umínil, že jí domluví a že snad si přece nechá dát radu a půjde zpět větší svoji domácností. Ona však neuposlechla a jen s úsklebkem hrubě odvětila: Soud to musí rozhodnout, čemuž se všichni přítomní hlasitě chechtali. Odešel tedy nešťastný manžel z domu bratra svého, neboť jiné rady si nevzděl, než čekal na výsledek. Netušil totiž, že v tom pracovní cizí lidé. Pak po krátkém čase obdržel listinu, by se dostavil k jeho rodičům na městskou radnici. Uposlechl a dostavil se s rodiči, však k nemilému překvapení, na koho upřel zrak, byla jeho manželka a děti. Stále nechtěl věřit, že by jeho manželka mohla to učinit a odejít od něho. Ona, s kterouž tolik roků v štěstí ztrávil a při níž těžil se ze svých dětí, jak by jim nejlépe zařídil budoucnost. Dříve než započal výslech, tu jí domluvil ještě jednou, ješto stále ještě nevěřil, že by byla něčeho podobného schopna. Tato však tvrdě odvětila stála na svém. Když započal výslech, bylo mu oznámeno, co jeho manželka žádá. Chlěl vědět příčiny, však nebyla ubohému mužičmu dosti srozumitelná odpověď, až konečně mu bylo řečeno, že musí přijít k druhému výslechu. Rodiče nebyli vyslyšáni, byl pak volán ještě několikrát k výslechu, při čemž pak několik jiných osob bylo vyslyšáno, až konečně rozsudek zněl ten, že děti bude vychovávat matka a otec pečovat o životní potřeby a polovina majetku že připadne manželce. Rozsudek byl s obou stran podepsán a muž ten pak vykonával svoji povinnost, která mu byla úředníky udělena. Žena se od stěhovala do vzdálenějšího města.

Velká nabídka.
Tento obrázek a přední strana z balíčku NEBO cigarety platí jako půlcentový NEBO kupon. V belovosti nebo dárky. Číslo kupon v balíčku.
(Nabídka vytrhni 31. pros. 1915.)
P. Lorillard Co., N. Y. City.

NOVÉ ARMÁDNÍ ZIMNÍ UNIFORMY.

Setnina F z jednadsmesátiho pluku new-yorské národní gardy v zimních oblecích, jež budou asi zavolány v pravidelné armádě.

na, pro kteréhož tolik zkusila a o něho se nastarala, než vyroste, by mu tu nejlepší výchovu dala, když však dospěl v muže, by se odmlnil za péči, kterou mu matka věnovala, přišel listek a musil jít — bránit vlast a krále, který Ti nikdy něčeho nedal a země ni kousek nenáležela. Za co bojuje? Za co má platit životem? Kde je spravedlnost? Zajisté, že nikdy nebyla a nebude, dokud si jí lid sám nevydobude. — Jak tam za mořem panuje nesčetné vraždění, tak i u nás jsou boje, arecí jiné ho způsobu. Tam jednoduše padne a jest mrtev, zde však trápí se třeba celá léta, než se dostane do chladného hrobu. Známe jeden případ, který se přihodil před několika léty v našem okolí. Byli dva bratři, kteří se měli arecí dlouhá léta rádi a navzájem se milovali, byli poslušní svých rodičů, až konečně vyrůstali a měli se státi samostatnými — každý měl hospodářit pro sebe. Vyhledal si tedy starší bratr dívku, by s ní mohl trávit společně život a oženil se. Otec mu odporučil osmdesát akřů polnosti, které měl obdělávati. Pracoval tedy s veselou myslí do budoucna, při čemž mu jeho manželka vypomáhala, tak že se záhy dopracovali slušného výtěku. Snášeli se svorně a byli šťastni několik roků. Za ten čas přibýlo mladšímu manželům pět dětí do hospodářství, což jim štěstí jejich dovozovalo a tak žili v štěstí a lásce ještě nějaký čas. Uplynulo od té doby několik roků a tu byl nucen oženit se mladší jeho bratr, následkem štáří svých rodičů, neb otec jejich byl nemocen a ma-

tek, s kterým si měla vydělávat chleba a odváděl poslední kousek dlobytky, tu nemohla dále sice utájit a jen vzdychla se slovy: Co miníš dělat se mnou? A tu její syn jí odpověděl chladně: Nač je zde ten druhý ještě a nedbaje na slzy své matky, odváděl přýe poslední kus, s kterým si ona měla vydělávat chleba pro sebe a pro starce, který se již dlouhá léta nemohl pro nemoc postavit na nohy. Nevěděla si tedy ubohá stařena rady, než aby šla se poradit se starším synem. Ten jí sice neodstrčil a přijmul ji do domu jako matku, však jeho mladé paní se to nikterak nechtělo líbit, aby byla matka jejího muže v domě a dělala vše možné na true, tak že šedovláska stařenka vidoue, že by působila jen mrzutosti a nesváry mezi manželi, odstěhovala se opět zpátky do své chaloupky. Domnívala se, chudinka, když bude odstraněna z domu syna, že zase budou šťastně žít, aniž by na sebe krivé pohledli. V tom ale byla na omyle, neboť čím dále, tím více nudožily se nepokoje a hádky, až konečně jednoho odpoledne, když přišel manžel z práce, našel svůj domov prázdny. Neřikal nic a očekával pouze návrat svých dětí a ženy. Když ale tato dlouho nepřicházela, tu zahájil pátrání po smizelých, až konečně se dověděl, že jsou u mladšího bratra. Odebral se tedy do jeho bytu a vskutku je našel u stolu sedící v dobré rozmluvě a když se tákal, on to vše zamlučeně, tu obdržel od své manželky zcela chladnou odpověď. Vyhánil jí, aby nechalá včelích věcí a nebrala baběské povídačky na vá-

nech otec jejich byl nemocen a ma-

arecí že nyní pyká za svoji svévolnost. Nemáže klást vinu, že měla v domě ženu, matku mužovu, neboť ti staří si to jistě plným právem zasloužili, aby syn rodiče přijal pod svůj krov, když vše mladší syn z domu odnesl a nechal starce — svého otce, který se bez berel s lůžka nemohl hnout, ženě, která od práce již také hole chodit nemůže. Za rok po oně události bylo opětně vidět stařenu, která tíse plače; každý by asi uhořel, co se stalo a také jinou odpověď by neobdržel. Starý průkopník, jeden z prvních pionérů, zemřel a každý také vstoupil pro a co sklátilo našeho dědečka v chladný hrob. Jan Volný.

Pěkně zařízený HOSTINEC

vlastní
Frank Semerád
16. a William ulice, Omaha, Neb.
Všechny Metzky ležák, jakož i pravé importované pizeňské stáje na čepu. Korbelova vína a nejlepší libové pu prodává i ve velkém. Chutný zákusek stáje při ruce.

CHARLES F. KUNCL
obchod pozemkový pojišťující a uhlím
Úřadovna na rohu 14. a William ul., Omaha, Neb.
Telefon v úřadovně: Douglas 3897 a v obydlí Douglas 5362.

PEČÍRKOVY kalendáře jsou již zde!

Kto z krajanů přeje si za **premií kalendář Pečirkův** nechť co nejdříve se přihlásí, ješto za soba jejich jest velmi obmezená. Pečirkův kalendář jest nejoblíbenější z všech kalendářů z Čech a proto po něm ta obrovská poptávka. Poté šijícím pro milovníky tohoto kalendáře jest, že letos zvláště množstvím krásné a poutavé řetby se vyznamenejává. Všechni předplatitelé na "Pokrok" na celý rok ku předu obdrží Pečirkův kalendář jako premií za doplatek 20 ctů.

Čečetli si některý z těchto kalendářů zajistiti, neodkládejte se zasá ním předplatného, ješto zásoby těchto nejlepších kalendářů rychle ubývají. Dopisy s příloženým obnosem adre sujte na:

POKROK PUBLISHING CO.,
1417-1419 So. 13. St., Omaha, Nebr.

Pan J. A. Nemluvná a Ptes Plot budou v každém čísle Venkova. Bez nich vy, ani vaši sousedé rozhodne být nemohou — a nebudou, když jen Č.-Am. Venkov jim přečísti dáte.

PEČÍRKOVY kalendáře jsou již zde!

Kto z krajanů přeje si za **premií kalendář Pečirkův** nechť co nejdříve se přihlásí, ješto za soba jejich jest velmi obmezená. Pečirkův kalendář jest nejoblíbenější z všech kalendářů z Čech a proto po něm ta obrovská poptávka. Poté šijícím pro milovníky tohoto kalendáře jest, že letos zvláště množstvím krásné a poutavé řetby se vyznamenejává. Všechni předplatitelé na "Pokrok" na celý rok ku předu obdrží Pečirkův kalendář jako premií za doplatek 20 ctů.

Čečetli si některý z těchto kalendářů zajistiti, neodkládejte se zasá ním předplatného, ješto zásoby těchto nejlepších kalendářů rychle ubývají. Dopisy s příloženým obnosem adre sujte na:

POKROK PUBLISHING CO.,
1417-1419 So. 13. St., Omaha, Nebr.

Pan J. A. Nemluvná a Ptes Plot budou v každém čísle Venkova. Bez nich vy, ani vaši sousedé rozhodne být nemohou — a nebudou, když jen Č.-Am. Venkov jim přečísti dáte.

nech otec jejich byl nemocen a ma-

Brandeis Stores
— OMAHA —

Muži mohou koupiti lepší střevíce za méně peněz, než kdykoliv před tím v našem **OBROVSKÉM výprodeji** střeviců ze zásob Stryker Co., prodávanych v pátek a v sobotu

STRYKEROVY \$4 a \$5 střevíce \$3.50	STRYKEROVY \$3.50 až \$5 střevíce \$2.50
--	--

MACH & MACH
— SUBNÍ LÉKÁRI —
3. pos. Paston Bl., 16. a Farnam ul. Tel. Doug. 1085. OMAHA, NEB.
Nejlépe zařízená subniská lékárna v obci. Práce prvě třídy. Čas míru.

Do You Say "Who Are You?"

When you have made a telephone call and the person responds, or when you are answering the telephone, why not at once announce who you are!

When you answer the telephone, say, for example, "Adams & Company, Mr. Adams speaking." The old way of shouting, "Hello!" is inelegant and rather rude, and fortunately is fast becoming obsolete.

Tell Who You Are

Say who you are, at once, when telephoning. That's the courteous, up-to-date method, eliminating abrupt and meaningless questions, getting right to the point, and starting the conversation the correct way.

The Smiling Voice Is the Winning Way.

NEBRASKA TELEPHONE COMPANY